

Arrest

**nr. 179 424 van 14 december 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF *loco* advocaat J. HATEGEKIMANA en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 juli 2015 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 september 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 oktober 2015.

1.3. Op 27 juli 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

november 2014 werkte u als buschauffeur. U heeft geen legerdienst gedaan. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Sinds uw jeugd jaren bent u een sympathisant van "the Lebanese Forces", ook bekend als de Libanese politieke partij, "al-Quwwat al-Libnaniyah". U had niet echt activiteiten voor de partij maar gezien u als buschauffeur werkte, werd u in 2009, 2010 en 2011 gevraagd om een groep vrouwen met de bus naar de kerk te brengen voor de viering van de door de partij georganiseerde "moederdag". Na 2011 werd u niet meer gecontacteerd met de vraag om de vrouwen te vervoeren. Voorts woonde u tot 2011 ook af en toe bijeenkomsten van de partij of van de bredere "14 maart"-alliantie bij. Voor het overige nam u sinds 2011 niet meer deel aan enige activiteit van de partij, u sympathiseerde enkel nog met hun gedachtengoed. In uw auto had u een vlag hangen dat het logo van de al-Quwwat partij draagt. In november of december 2014 was u met uw wagen onderweg naar uw dorp. Aan de afrit naar uw dorp passeerde plots een karavaan met zeven grote auto's. Omwille van de verkeersdrukke op dat moment konden er maar drie van de zeven auto's passeren. Zelf stond u even te wachten toen de bestuurder van de vierde auto u met de hand gebaarde uit de weg te gaan. U vroeg wat er aan de hand was, waarop hij u vroeg waarom u hem uitschold. De bestuurder stapte uit en kwam met twee compagnons op u af. Er ontstond een woordenwisseling en u werd uit uw wagen getrokken. Zelf vermoedt u dat hij de vlag met het logo van de al-Quwwat - partij in uw auto opmerkte. U probeerde zijn arm weg te duwen. Vervolgens werd u verschillende keren vanachter op het hoofd geslagen door een vierde onbekende man. Hij was de bestuurder van één van de drie auto's die reeds was doorgereden maar teruggekeerd was toen hij jullie discussie had opgemerkt. , zo hoorde u achteraf vertellen. Omdat de persoon die u sloeg, gewapend was, vermoedt u dat deze onbekende personen, gelieerd waren aan Hezbollah. U viel neer en herinnert zich niets meer van wat er zich nadien afspeelde. Dorpsgenoten die aanwezig waren tijdens het gevecht hebben u naar huis gebracht.

Later die dag keerde u terug naar de plaats waar u uw auto had achtergelaten om te zien wat deze onbekende personen ermee hadden aangevangen. Het dashboard was vernield, net als de spiegel waaraan de vlag met het logo hing. De vlag zelf was weggenomen, samen met een camera, die u in uw auto had liggen.

Op aanraden van uw oudste broer S.(...), die van mensen had gehoord dat u beter het dorp kon verlaten, ging u diezelfde dag nog naar uw zus L.(...) in Beirut. Diezelfde avond nog, na uw vertrek uit het dorp, merkte uw broer S.(...) een vreemde auto op voor jullie huis. Dit kwam u twee of drie dagen later van hem te weten. Terzelfdertijd lichtte uw broer S.(...) u in van onbekende personen te hebben vernomen dat Hezbollah-leden foto's van hun locaties op uw camera hadden teruggevonden en dat zij u beschuldigden van spionage voor Israël. Op de camera stonden volgens u alleen maar foto's die u gedurende vier jaar lang had genomen van vergezichten die u al rijdend passeerde, van de natuur en van familieleden. De werkelijke toedracht achter deze beschuldiging schuift u toe aan uw sympathie voor de al-Quwwat - partij maar zeker bent u daar niet van. Volgens Hezbollah zijn alle leden en sympathisanten van de al Quwwat partij spionnen voor Israël, zo beweert u.

Toen u uw oudste broer S.(...) twee of drie dagen na uw vertrek uit het dorp contacteerde, vertelde hij u voorts nog dat er mannen naar u informeerden. Uw broer had dit via via vernomen. In de periode die volgde contacteerde zowel u als uw broer S.(...) tal van advocaten om uw belangen te behartigen maar geen van hen wilde zich mengen in een zaak tegen Hezbollah. Daarnaast trachtte uw broer S.(...) te bemiddelen in uw zaak. Steeds bleef uw broer u aanmanen in Beirut te blijven, omdat "zij" nog steeds naar u zoek waren. Vier maanden na het incident stopte u zich te informeren over uw zaak omdat u de situatie hopeloos achtte.

Uiteindelijk woonde u gedurende acht maanden bij verschillende familieleden in Beirut. U bleef afwisselend bij uw zus L.(...) en haar echtgenoot I.(...) B.(...) of bij een andere neef en nicht. O.a. uit vrees dat u voor uw neef I.(...) B.(...) problemen zou veroorzaken wegens zijn lidmaatschap van de al Quwwat - partij, veranderde u regelmatig van onderduikadres. Tijdens uw verblijf van acht maanden in Beirut werkte u als mecanicien in de garage van uw neven. 's Nachts keerde u wekelijks naar uw dorp al Furzul terug om familie te bezoeken of aan iemand geld te vragen. Zo ook op de dag van uw vertrek uit Libanon. Op 9 of 10 juli 2015 heeft u Libanon per vliegtuig op legale wijze, in het bezit van uw geldig paspoort voorzien van een geldig Schengenvizum afgeleverd door de Franse ambassade in Beiroet, verlaten. Via de luchthaven van Frankfurt, Duitsland reisde u naar Frankrijk, waar u vervolgens werd

opgehaald en afgezet bij uw familielid in België, i.c. de dochter van uw tante langs moederszijde, J.(...) B.(...). Op 15 juli 2015 vroeg u asiel aan in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart en uw originele rijbewijs.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor toekenning van de vluchtelingenstatus noch van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

U verklaart dat u in Libanon persoonlijk wordt gevisieerd door Hezbollah. Op basis van foto's op uw camera verdenkt de groepering u van spionage voor Israël. Aangezien deze foto's in realiteit geenszins betrekking hebben op Hezbollah, diens locaties of activiteiten, veronderstelt u dat de valselijke beschuldiging te maken heeft met uw sympathie voor de al-Quwwat – partij in Libanon (CGVS, p.9 & pp.15-22).

Omtrent het effectieve verloop van het door u vermelde incident heerst om te beginnen de nodige onduidelijkheid.

Aanvankelijk stelt u dat u een discussie aanging met de bestuurder van één van de zeven auto's. De woordenwisseling ontaarde. Deze onbekende man zag het logo van de al-Quwwat – partij op de vlag in uw auto hangen en begon u te slaan. Vervolgens heeft u hem, naar eigen zeggen, teruggeslagen tot op het moment dat u zoveel mannen rondom u zag die u zodanig op het hoofd sloegen dat u niets meer voelde (CGVS, p.15). Later, wanneer u wordt gevraagd wie er juist naar u toe kwam, stelt u plots dat drie mannen naar u toe stapten en u begonnen uit te schelden. Eén van deze drie mannen opende de deur van uw auto en trok u eruit. Zelf probeerde u de arm van deze onbekende persoon weg te duwen, zo vervolgt u. Dat was alles wat u kon doen. Terwijl u dit deed, werd u opeens langs achter geslagen. Wie u precies geslagen heeft, weet u niet. Van omstaanders vernam u later dat het ging om de bestuurder van één van de andere auto's die was teruggekeerd. Gevraagd of de onbekende man met wie u had staan discussiëren u zelf ook sloeg, antwoordt u dat hij u enkel vasthad aan de schouder (CGVS, pp.16-18). Terwijl u in het begin uitdrukkelijk stelde dat deze onbekende bestuurder het logo van de al-Quwwat-partij in uw auto zag, u daarop sloeg en u hem terugsloeg (CGVS, p.15), herhaalt u deze gegevens niet langer wanneer u er opnieuw expliciet naar gevraagd wordt. Bovendien verwijst u bij aanvang van uw asielaanvraag naar de slagen en verwondingen die u kreeg van een groot aantal mannen, waar u bij uitweiding over uw relaas slechts één persoon weet aan te wijzen. Verder stelt u niet te weten wie u sloeg. De vaststelling dat u met betrekking tot deze elementen geen eenduidige versie kan geven, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. U deze inconsistenties voorgelegd, bevestigt u gewoonweg de laatst door u opgegeven versie van de feiten (CGVS, pp.16-18). Het louter herhalen van één versie van de feiten, zonder enige poging de vastgestelde ongerijmdheden te weerleggen, volstaat geenszins.

Vervolgens kunt u onvoldoende concrete aanwijzingen opgeven waaruit kan worden geconcludeerd dat u persoonlijk zou worden gezocht door Hezbollah.

Twee of drie dagen na het betrokken incident lichtte uw oudste broer S.(...) u erover in via andere mensen te hebben vernomen dat de mannen van Hezbollah u beschuldigden van spionage voor Israël (CGVS, p.15 & pp.19-21). Met betrekking tot de oorsprong van deze indicatie blijft u echter sterk op de oppervlakte. Van wie en hoe uw oudste broer dat precies vernomen heeft, weet u niet te verklaren. Wanneer hij dat precies te weten kwam, weet u evenmin. U rechtvaardigt dat u het hem niet gevraagd heeft maar dat hij contact had met "verschillende mensen". Wie deze mensen waren, weet u niet omdat u hen niet kent. U oppert dat hij het misschien heeft vernomen van een vriend van de M.(...)-familie maar zeker bent u daar niet van (CGVS, pp.20-21). Daar informatie omtrent deze geruchten nochtans van primordiaal belang is, mag minstens aangenomen worden dat u hierover meer specifieke verklaringen zou kunnen afleggen of zich hierover tenminste terdege zou geïnformeerd hebben. Dit is in casu niet het geval, zo geeft u immers zelf toe. Gepolst hoe het komt dat u hierover niet meer informatie aan uw broer heeft gevraagd, stelt u plots dat u zich hierover na twee of drie dagen wél degelijk bij S.(...) heeft geïnformeerd. Omdat u volgens hem niet meer behoefde te weten, heeft hij u echter ook niet meer gezegd (CGVS, pp.20-21). Niet alleen doet bovenstaande vaststelling vermoeden dat u uw verklaringen over uw pogingen tot het bekomen van informatie aanpast naar gelang de vragen die worden gesteld. Ook is het opvallend dat uw broer die, naar u verklaart, erg betrokken was bij uw

persoonlijke situatie in Libanon (CGVS, pp.15-16, pp.19-20, pp.22-24 & pp.26-28) u hierover niet zou hebben willen inlichten, te meer u naar eigen zeggen de hele tijd met hem in contact stond tijdens uw verblijf van acht maanden in Libanon (CGVS, p.22).

Ook de andere door u aangebrachte aanwijzingen als zou Hezbollah u in Libanon persoonlijk vervolgen, kunnen niet afdoende overtuigen. Gevraagd hoe het komt dat u reeds op de dag van het incident uw ouderlijke huis verliet en naar Beirut ging, temeer daar u pas twee of drie dagen na het incident van uw broer over de valse beschuldiging van Hezbollah zou hebben vernomen, haalt u in algemene termen aan dat niet nader bepaalde mensen u onder meer via uw broer hadden aangeraden om het dorp uit voorzorg te verlaten. In eenzelfde adem voegt u toe dat er op de dag van het incident een onbekende auto voor uw ouderlijke huis geparkeerd stond. Dit was u ook pas twee of drie dagen na het betrokken incident via uw broer ter ore gekomen. Omdat het dorp klein is en jullie elkaar allemaal kennen, linkt u deze onbekende auto aan uw persoonlijke problemen in het dorp. Andere mogelijke verklaringen voor de aanwezigheid van deze onbekende auto – bv. dat de auto toebehoort aan iemands familielid van buiten het dorp – sluit u niet uit doch u benadrukt dat deze onbekende auto er toevallig op de dag van het incident stond (CGVS, pp.22-23). Dat deze auto überhaupt iets te maken had met uw persoonlijke problemen, berust echter louter op uw eigen veronderstelling die u niet kunt hardmaken aan de hand van enig concreet element of gebeurtenis.

Hoewel u eerder - na het spontane uiteenzetten van uw asielaanvraag - bevestigde alle feiten, elementen en gebeurtenissen te hebben aangehaald die belangrijk zijn voor uw asielaanvraag, dient vastgesteld te worden dat u de aanwezigheid van de onbekende auto voor uw ouderlijke huis pas in de loop van het verdere gehoor op het CGVS heeft aangehaald (CGVS, pp.15-16 & p.23). U argumenteert dat deze indicatie misschien niet zo belangrijk was en dat u zich niet alles kan herinneren (CGVS, p.24). Gezien de aanwezigheid van deze auto blijkbaar de enige concrete indicatie is waaruit u afleidt dat u door Hezbollah gezocht wordt, is het geenszins aannemelijk dat u dit niet direct bij de uiteenzetting van uw relaas aanhaalde. Opnieuw wekt u de indruk niet spontaan alle belangrijke aanwijzingen op een rij te kunnen zetten. Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) maakte u geen expliciete allusie op de onbekende auto (vragenlijst CGVS, pp.1-2). Wel liet u zich toen desondanks ontvallen dat u tijdens uw verblijf van acht maanden in Beirut in uw dorp gezocht werd door leden van Hezbollah (vragenlijst CGVS, p.2). Op de zetel van het CGVS gepolst of u andere aanwijzingen had dat u gezocht werd, ontkende u aanvankelijk. Pas na confrontatie met uw verklaringen op de DVZ gaf u aan dat u, elke keer u contact had met uw broer, vernam dat ze naar u op zoek zijn (CGVS p. 27 en 28). U blijkt echter totaal onwetend te zijn over deze zoektocht. U gevraagd waaruit uw broer afleidde dat Hezbollah nog naar u op zoek was, moet u het antwoord schuldig blijven. U merkte nog op dat uw broer in het dorp was en dat u niet weet wat er daar allemaal gebeurde aangezien u ver weg was (CGVS p. 28). Het mag duidelijk dat deze uitleg geenszins volstaat om uw onwetendheid te vergoelijken. Blijkt bovendien dat u een viertal maand na uw vlucht uit uw dorp geen enkele verdere navraag meer heeft gedaan bij uw broer naar het eventuele verdere verloop van uw problemen (CGVS p. 26). Niet alleen betreffen bovenstaande door u aangehaalde aanwijzingen louter blote beweringen waarvan u geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorlegt. Ook kan de vaagheid van deze door u aangebrachte indicaties bezwaarlijk overtuigen. Uw onwetendheid terzake is frappant. Gezien het belang van deze verschillende aanwijzingen voor het inschatten van uw actuele vrees voor vervolging door Hezbollah, kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat u wel degelijk van alle details op de hoogte zou zijn en minstens alles in het werk zou gesteld hebben om, hetzij via uw broer dan wel andere familieleden, zoveel mogelijk informatie over deze aanwijzingen te weten te komen. Naar u beweert, staat u immers nog steeds in contact met uw familie (CGVS, p.11). Uw onwetendheid en klaarblijkelijke volledige desinteresse u terdege te informeren raken aan de kern van uw relaas en doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw beweerde problemen in Libanon.

Bijkomend moet worden opgemerkt dat het niet duidelijk is waarom Hezbollah u precies van collaboratie met Israël zou beschuldigen, zoals uw broer via via zou hebben gehoord (CGVS, p.15, pp.20-24, p.27 & p.29). Voor het betrokken incident heeft u immers nooit enige problemen met Hezbollah gekend. U beweert zelfs een paar auto's te hebben hersteld, niet van leden van de partij maar wel van burgers uit de dorpen met een aanzienlijke Hezbollah- achterban. Gevraagd waarop de groepering zich baseert om u van spionage voor Israël te beschuldigen, antwoordt u dat u ervan zou beschuldigd zijn foto's van hun locaties te hebben gemaakt met uw camera. Op welke foto's zij zich dan precies baseren, weet u echter niet. Mogelijks fotografeerde u locaties waarvan u niet wist dat ze tot de groepering toebehoorden. Mogelijks staan er helemaal geen foto's van hun locaties op uw camera en betreft het een valse beschuldiging. Daarnaast werpt u op dat het logo van de al Quwwad partij op de vlag in uw auto er eventueel ook iets mee te maken heeft (CGVS, pp.21-22). Sinds 2011 was deze vlag echter het enige

uiterlijke teken van uw sympathie voor deze politieke partij. U was nooit (actief) lid van de al Quwwad partij, noch heeft u ooit bepaalde functies of activiteiten voor deze partij uitgevoerd. Het enige dat u deed – en dit slechts drie keer - was het vervoeren van vrouwen naar de kerk op de door de partij georganiseerde moederdag en het deelnemen aan enkele partijbijeenkomsten (CGVS, pp.12-15). Het hoeft geen betoog dat uw uitleg uiterst vaag en bevreemdend is en gegeven het door u geschetste profiel weinig geloofwaardig is. Dat alle leden en sympathisanten van de al Quwwat partij spionnen voor Israël zouden zijn, is in deze een al te voorbarige uitspraak om persoonlijk aansprakelijk te worden gesteld voor collaboratie met de Israëlieten (CGVS, p.15, pp.20-24, p.27 & p.29). Waarop de sjjiitische groepering zich verder nog baseerde om te veronderstellen dat u spioneerde voor de Israëlieten, weet u niet te zeggen. Hun aantijgingen waren immers vals (CGVS, p.22), zo verzekert u. U geeft wel nog aan dat zij u misschien niet geslagen hebben zoals zij wilden en dat zij u wilden afmaken op een andere manier. Hezbollah is echter een zeer machtige organisatie en zij zijn hoe dan ook bij machte om u uit uw omgeving te lichten. Het valse voorwendsel van collaboratie met Israël hadden zij dan ook gemakkelijk achterwege kunnen laten. Zelf benadrukt u ook meermaals dat niemand Hezbollah kan beletten te doden wie zij willen doden, dat zij een staat op zich zijn en iedereen voor hen werkt (CGVS, p.21 & p.26). Mocht Hezbollah effectief dusdanig naar u op zoek zijn zoals u dit wil laten uitschijnen, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat zij hiervoor een valse beschuldiging zouden moeten aanwenden. Uit uw verklaringen blijkt overigens geenszins dat uw familie op eender welk moment problemen ondervond met Hezbollah omwille van u (CGVS, p.12 & pp.15-29). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat Hezbollah nog naar u op zoek zijn en / of er reeds concrete stappen zouden zijn gezet inzake de valse aanklacht tegen u. Indien Hezbollah u daadwerkelijk op grond van een valse aanklacht van spionnage voor Israël zou willen treffen, kan verondersteld worden dat zij ondertussen nog verdere stappen zouden hebben gezet in deze zaak en dat u dienaangaande concrete elementen kan aanhalen. Gevraagd hoe het volgens u komt dat Hezbollah u gedurende al die maanden zou zoeken en vervolgens, zonder ook effectief iets te ondernemen en zonder dat u daar werkelijk enige concrete aanwijzingen toe heeft, geeft u toe het niet te weten (CGVS, p.29). Het gebrek aan werkelijk initiatief van de Hezbollah is zo opmerkelijk en uw gebrek aan argumenten om dit te verklaren zo beperkt, dat uw verklaringen over een persoonsgerichte vervolging door Hezbollah geenszins kunnen overtuigen. Bovenstaande observaties ondermijnen nogmaals uw geloofwaardigheid.

Gevraagd wat u, uw broer of iemand anders allemaal concreet hebben ondernomen om uw problemen op te lossen, blijft u weerom steken in vage verklaringen. U haalt op het CGVS o.a. aan dat uw broer aan verschillende mensen probeerde uit te leggen dat u niets met de u ten laste gelegde beschuldiging te maken had. Om te beginnen laten uw algemene en vage verklaringen andermaal weinig ruimte geloof te hechten aan de door u opgeworpen vrees voor vervolging in Libanon. U stelt dat uw oudste broer aan mensen trachtte uit te leggen dat u alleen in uw garage werkte en ver van problemen weg bleef. Aan wie hij dat juist probeerde uit te leggen, weet u evenwel niet te preciseren. U komt niet verder dan te stellen dat hij “verschillende mensen” heeft gesproken. Hoe vaak en gedurende welke periode uw broer met deze onbekende personen sprak, weet u evenmin. U beweert dat hij soms met “hen” sprak. Gevraagd waartoe deze bemiddelingspogingen dan hebben geleid, haalt u louter aan dat uw vertrek uit Libanon de laatste optie was. Gezien het belang van deze bemiddelingspogingen kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de omstandigheden. U verschoont dat u uw broer volledig vertrouwde en dat informatie over deze gesprekken niets zouden veranderen aan uw persoonlijke problemen (CGVS, pp.24-25). Ook deze blij van desinteresse doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Voorts zouden er ook contacten geweest zijn met advocaten. U kan echter niet precies aangeven hoeveel advocaten gecontacteerd werden en u kan bovendien zelfs van slechts een advocaat de naam geven. Aangezien u ook persoonlijk in Beirut met een advocaat over uw zaak zou gesproken hebben kan minstens worden verwacht dat u toch van deze ene advocaat de naam zou kunnen geven, quod non (CGVS p. 25). Dat u deze advocaat toevallig tegenkwam, wijst er niet alleen op dat u zelf blijkbaar niet echt actief op zoek was naar een manier op uw probleem op te lossen. Het kan anderzijds geenszins verklaren hoe het komt dat u de naam van deze persoon niet kent. Doorgevraagd of er behoudens uw tijdelijke vlucht naar Beirut, de contacten met verschillende advocaten en de bemiddelingspogingen van uw broer ooit nog iets werd ondernomen om uw problemen op te lossen, herhaalt u louter wat u er reeds over zei (CGVS, p.26). Nochtans haalde u tegenover de DVZ aan dat u zelf had geprobeerd om mensen voor u te laten bemiddelen tussen u en Hezbollah maar dat Hezbollah deze bemiddeling geweigerd had (vragenlijst CGVS, p.2), een gegeven waarover u op de zetel van het CGVS dan weer met geen enkel woord rept. U deze anomalie voorgelegd, argumenteert u geen bemiddelaar te hebben gevraagd. U vergoelijkt dat uw broer de enige was die via mensen uw probleem probeerde op te lossen. Uw uitleg kan bovenstaande discrepanties niet verschonen, temeer u bij het CGVS ontkende dat uw broer in direct contact stond met iemand van Hezbollah zelf (CGVS, p.27).

Naast uw nalatigheid u terdege te informeren en uw onwetendheid betreffende de verdere evolutie van uw problemen na uw vlucht uit het dorp, ondermijnt ook volgend aspect van uw persoonlijk gedrag in ernstige mate de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw relaas. Zo blijkt dat u, ondanks uw beweringen dat u uit veiligheidsoverwegingen gedurende acht maanden ondergedoken leefde in Beirut, tijdens uw verblijf in Beirut nog meermaals naar uw dorp al Furzul terugkeerde. U keerde terug om uw familie te bezoeken of wanneer u geld nodig had. Daarenboven verbleef u in totaal naar eigen zeggen vier tot vijf keer in uw eigen huis. Voor de rest logeerde u bij uw broers die ook in uw dorp wonen. De laatste keer dat u uw familie in al Furzul bezocht, was op de dag van uw definitieve vertrek uit Libanon (nvdr. 9 of 10 juli 2015) (CGVS, pp.6-10). Van iemand die een persoonlijke vervolging door Hezbollah vreest in zijn eigen dorp, kan zulk risicovol gedrag allerminst verwacht worden.

Tot slot kan nog worden gewezen op laattijdige vertrek uit Libanon. Pas vijf tot zes maanden na het incident – in november of december 2014 - heeft u uw land uiteindelijk verlaten (CGVS p.10). Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst heeft, kan echter verwacht worden dat hij zo snel als mogelijk het land ontvlucht en beroep doet op internationale bescherming. U gevraagd hoe het komt dat u pas in juli 2015 uit Libanon vertrok, vergoelijkt u dat u lang heeft moeten wachten vooraleer uw vertrek kon geregeld worden. Via de priester zou uw broer er uiteindelijk in geslaagd zijn u te laten aansluiten bij een bedevaartreis naar Europa. Hoe hij dat precies geregeld heeft, weet u niet te preciseren (CGVS, p.16 & p.28). Nochtans blijkt uit het administratieve dossier dat u op datum van 7 mei 2015 wegens familiale redenen een visum heeft aangevraagd bij de Franse diplomatieke post in Beirut wat u ook effectief werd toegestaan. Met behulp van een smokkelaar heeft u hiertoe zelf uw vingerafdrukken laten afnemen met het oog op de aflevering van een visum (CGVS, p. 6). Uw verschoningen kunnen uw langdurig verblijf van november of december 2014 tot juli 2015 dan ook niet verantwoorden.

Gedurende acht maanden woonde u daarenboven bij verschillende familieleden in Beirut. Sinds de oprichting van de organisatie in 1989 heeft Hezbollah zijn macht evenwel ook in het zuidelijke deel van Beiroet (Dahiya) geconsolideerd (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Zelf vergoelijkt u dat u in Beirut in een wijk woonde die niet door Hezbollah gecontroleerd werd. Desondanks werpt u op dat u, als u naar buiten –ging, dat wel stiekem deed (CGVS, p.24). Blijkt nochtans dat u zich elke dag naar de garage van uw neven begaf waar u ofwel gewoon gedurende de dag bleef zitten dan wel er soms werkte (CGVS p. 9). Dat u aldus ondergedoken leefde in Beirut kan in licht van voorgaande niet worden volgehouden. Bevreemdend is eveneens te moeten constateren dat u ervoor koos legaal met uw Libanese paspoort via de luchthaven van Beirut te reizen (CGVS, pp.5-6 & p.10). De keuze om legaal te vertrekken valt immers moeilijk te rijmen met uw voorgehouden vrees voor Hezbollah. Het is immers algemeen geweten dat Hezbollah ook in de luchthaven van Beirut de controle heeft (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Dat u er in zulke omstandigheden voor zou opteren het land legaal te verlaten via de luchthaven, is niet geloofwaardig. Op die manier stelde u zichzelf immers wederom bloot aan een niet te onderschatten risico.

In de marge dient tenslotte opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor verwees naar geheugenverlies gedurende de eerste maand na het incident in november of december 2014. U bezocht naar eigen zeggen een dokter in Zahle die u echter vertelde dat er niets aan de hand was. Gedurende twee weken kreeg u medicatie (CGVS, p.16). U brengt evenwel geen enkel tastbaar begin van bewijs aan die uw beweerde geheugenverlies dan wel doktersbezoek in Libanon kan aantonen. Dat u thans (nog) problemen zou hebben met uw geheugen haalt u niet aan en zulks blijkt ook niet uit het administratief dossier. Na analyse van het gehoorverslag dient immers te worden vastgesteld dat u in staat bleek om op een autonome en functionele wijze verklaringen af te leggen, ook al stelt u dat u zich moeilijk precieze data kan herinneren. Er is echter geen enkele indicatie dat u tijdens het gehoor moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau of dat deze moeilijkheden een verklaring zouden bieden voor de hierboven aangehaalde ongerijmdheden.

Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten, met name uw originele identiteitskaart en uw originele rijbewijs, dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag

niet kunnen wijzigen. Deze documenten hebben louter betrekking op uw identiteit maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 4 januari 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid in de Syrische burgeroorlog lieten zich snel voelen in Libanon. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, en grensgeweld. Het geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in de grensstreek met Syrië, de zuidelijke buitenwijken van Beiroet en Tripoli. Vooral de eerste helft van 2014 gekenmerkt werd door een sterke toename van autobommen waarbij de meerderheid van de slachtoffers burgers waren. Het gros van deze aanslagen was toe te schrijven aan soennitische extremistische groeperingen die Hezbollah of haar sjiiitische achterban als doelwit hebben. Hierbij werden vooral de zuidelijke buitenwijken van Beirut gevisieerd. Sinds april 2014 is er evenwel een militair veiligheidsplan van kracht in Tripoli, de Bekaa en de Akkar-regio. Mede door deze toegenomen veiligheidsmaatregelen door het leger en Hezbollah nam de schaal van het geweld, sinds de tweede helft van 2014 beduidend af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet.

Anno 2015 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de regio Bekaa (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen konvooien van extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra, en het Libanese leger of Hezbollah. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden. Hierbij vielen doden en gewonden, voornamelijk onder de strijdende partijen.

Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. In 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Wel vonden er in 2014 en begin 2015 voor het eerst sinds 2006 kleine vergeldingsacties plaats langs beide zijden.

Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen

dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuen. Sinds juli 2014 is in het vluchtelingenkamp Ain al-Hilwah een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sindsdien kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen. Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwah gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient tot slot opgemerkt te worden dat het gegeven als zou de dochter van uw tante langs moederszijde, J.(...) B.(...) legaal in België verblijven, geen afbreuk doet aan de plicht van de Commissarisgeneraal om elke asielaanvraag in beginsel individueel en afzonderlijk te onderzoeken. Uit uw verklaringen blijkt overigens geenszins dat het legale verblijf van uw nicht de motieven van deze beslissing zou kunnen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, (A) 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en de artikelen 48/2 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), zet verzoeker uiteen als volgt: “Verzoeker beschrijft dat hij van de luchthaven vertrokken is, omdat die onbekende personen die hem hebben gearresteerd zijn naam niet hebben gevraagd. Tijdens zijn verblijf in Beiroet heeft hij onder de naam van iemand anders gewerkt en daarom kon Hizbollah hem niet achtervolgen.

Of hij de personen kent die hem hebben ondervraagd, heeft de verzoeker de vlag van Hizbollah. De leden kende hij niet, maar de vlag viel meteen op. Er was meteen vrees.

De personen van Hizbollah hebben zijn fototoestel in beslag genomen, waardoor dit bewijs niet kan neerleggen. Aangezien Hizbollah machtig is over heel het land, voelt hij zich niet beschermd en onveilig. Sommigen beschouwen Libanese Hezbollah als een bedreiging van de stabiliteit van het land. Arabische Liga verklaart dat Hezbollah een terroristische groepering dat wordt beschuldigd van “vijandige daden”.

Het hoofd van de Libanese bestand in de Israëlische militaire inlichtingendienst gaf toe dat "ondanks de honderden doden in haar gelederen in Syrië, de mogelijkheden van Hezbollah niet verzwakt zijn.

Wij vrezen de Hezbollah niet alleen omdat het een grote en zeer georganiseerde militaire macht, maar omdat het civiele en technologische instituten hoogontwikkelde, geleid door het opleggen geesten werken in de schaduw, en omdat het de modernste technologie op het gebied van telecommunicatie, spionage en het verzamelen van informatie is. Deze onderscheidingen zijn niet aanwezig in een van de Arabische landen die miljarden besteden om wapens, vliegtuigen, surveillance en communicatiesystemen te kopen.”

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een medisch attest dd. 15 oktober 2015 gevoegd.

Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet een aanvullende nota met nieuwe elementen neer. Het betreft een schrijven van de burgemeester van Al Farzal Al Tahta waarin verzoekers relaas wordt bevestigd, met vertaling in het Nederlands.

2.2.2. Op 14 november 2016 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus *“Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon”* van 15 juli 2016.

2.3. Vooreerst benadrukt de Raad dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48/2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe genoemd artikel zou geschonden zijn. Immers, artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij inconsistente verklaringen aflegt over het verloop van het door hem verhaalde incident met leden van Hezbollah, (ii) hij niet weet van wie en hoe zijn oudste broer S. vernomen heeft dat mannen van Hezbollah hem beschuldigden van spionage voor Israël, noch wanneer hij dat precies vernomen heeft, hij zijn verklaringen over het feit of hij hierover al dan niet meer informatie aan zijn broer heeft gevraagd aanpast naar gelang de vragen die worden gesteld en het niet geloofwaardig is dat zijn broer, die blijkens zijn verklaringen erg betrokken was bij zijn persoonlijke situatie in Libanon, hem hierover niet zou hebben willen inlichten, (iii) hij, gevraagd waarom hij reeds op de dag van het incident zijn ouderlijk huis verliet en naar Beirut ging, terwijl hij pas twee of drie dagen na het incident van zijn broer over de valse beschuldiging van Hezbollah zou hebben vernomen, slechts in algemene termen aanhaalt dat niet nader bepaalde mensen hem onder meer via zijn broer hadden aangeraden om het dorp uit voorzorg te verlaten en er op de dag van het incident een onbekende auto voor zijn ouderlijk huis geparkeerd stond, doch dat deze auto überhaupt iets te maken had met zijn persoonlijke problemen louter berust op zijn eigen veronderstellingen die hij niet kan hardmaken aan de hand van enig concreet element of gebeurtenis, hij de aanwezigheid van deze auto, hetgeen de enige concrete indicatie is waaruit hij afleidt dat hij door Hezbollah gezocht wordt, ook niet direct aanhaalde bij de uiteenzetting van zijn relaas en hij ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen expliciete allusie maakte op de onbekende auto, (iv) hij tijdens het gehoor aanvankelijk ontkende of hij nog andere aanwijzingen had dat hij gezocht werd en hij pas na confrontatie met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat hij, elke keer hij contact had met zijn broer, vernam dat ze naar hem op zoek zijn, hij echter totaal onwetend blijkt te zijn over deze zoektocht en hij geen afdoende verklaring geeft om zijn onwetendheid te vergoelijken, (v) hij een viertal maand na zijn vlucht uit zijn dorp geen enkele verdere navraag meer heeft gedaan bij zijn broer naar het eventuele verdere verloop van zijn problemen, desinteresse welke eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van zijn beweerde problemen in Libanon, (vi) het niet duidelijk is waarom Hezbollah hem precies van collaboratie met Israël zou beschuldigen daar hij voor het betrokken incident nooit enige problemen met Hezbollah heeft gekend, hij niet weet op basis van welke foto's hij ervan zou beschuldigd zijn foto's van hun locaties te hebben gemaakt, hij opwerpt dat het logo van de al Quwwad partij op de vlag in zijn auto er eventueel iets mee te maken had doch deze vlag sinds 2011 het enige uiterlijke teken van zijn sympathie voor deze partij was, zijn stelling dat alle leden en sympathisanten van de al Quwwad partij spionnen voor Israël zouden zijn een al te voorbarige uitspraak is om persoonlijk aansprakelijk te worden gesteld voor collaboratie met Israël en hij niet weet te zeggen waarop de sjiiitische groepering zich verder nog baseerde om te veronderstellen dat hij spioneerde voor Israël, (vii) Hezbollah een zeer machtige organisatie is zodat het weinig waarschijnlijk lijkt dat zij een valse beschuldiging zouden moeten aanwenden indien zij effectief dusdanig naar hem op zoek zijn zoals hij dit wil laten uitschijnen en uit zijn verklaringen overigens geenszins blijkt dat zijn familie op eender welk moment problemen ondervond met Hezbollah omwille van hem, noch dat Hezbollah nog naar hem op zoek zou zijn en/of er reeds concrete stappen zouden zijn gezet inzake de valse aanklacht tegen hem, (viii) hij, gevraagd wat hij, zijn broer of iemand anders allemaal concreet hebben ondernomen om zijn problemen op te lossen, opnieuw blijft steken in vage verklaringen, hij in het bijzonder niet kan toelichten aan wie zijn broer trachtte uit te leggen dat hij niets met de hem ten

laste gelegde beschuldiging te maken had, hij evenmin kan aangeven hoeveel advocaten gecontacteerd werden, hij van slechts een advocaat de naam kan geven en hij zelfs de naam niet kent van de advocaat met wie hij persoonlijk in Beirut over zijn zaak zou gesproken hebben, en hij tijdens het gehoor met geen woord rept over het feit dat hij had geprobeerd om mensen voor hem te laten bemiddelen tussen hem en Hezbollah maar dat Hezbollah deze bemiddeling geweigerd had, zoals hij tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalde, (ix) hij, ondanks zijn beweringen dat hij uit veiligheidsoverwegingen gedurende acht maanden ondergedoken leefde in Beirut, tijdens zijn verblijf in Beirut nog meermaals naar zijn dorp terugkeerde terwijl van iemand die persoonlijke vervolging door Hezbollah vreest in zijn eigen dorp zulk risicovol gedrag allerm minst kan verwacht worden, (x) hij pas vijf tot zes maanden na het incident zijn land uiteindelijk heeft verlaten, (xi) niet kan worden volgehouden dat hij ondergedoken leefde in Beirut, gelet op zijn verklaringen dat hij zich elke dag naar de garage van zijn neven begaf waar hij ofwel gewoon gedurende de dag bleef zitten dan wel er soms werkte, (xii) de keuze om legaal met zijn Libanese paspoort via de luchthaven van Beirut te reizen moeilijk te rijmen valt met zijn voorgehouden vrees voor Hezbollah daar algemeen geweten is dat Hezbollah ook in de luchthaven van Beirut de controle heeft en hij zich op die manier aldus blootstelde aan een niet te onderschatten risico, (xiii) hij geen enkel tastbaar begin van bewijs aanbrengt dat zijn beweerde geheugenverlies dan wel doktersbezoek in Libanon kan aantonen, hij niet aanhaalt dat hij thans (nog) problemen zou hebben met zijn geheugen en zulks ook niet blijkt uit het administratief dossier daar uit het gehoorverslag blijkt dat hij in staat bleek om op een autonome en functionele wijze verklaringen af te leggen en er geen enkele indicatie is dat hij tijdens het gehoor moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau of dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor de hoger aangehaalde ongerijmdheden, (xiv) de door hem voorgelegde documenten louter betrekking hebben op zijn identiteit en geen uitspraak doen over de door hem ingeroepen vluchtmotieven, (xv) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en (xvi) het gegeven als zou de dochter van zijn tante langs moederszijde legaal in België verblijven geen afbreuk doet aan de plicht van de commissaris-generaal om elke asielaanvraag individueel en afzonderlijk te onderzoeken en uit zijn verklaringen geenszins blijkt dat het legale verblijf van zijn nicht de motieven van deze beslissing zou kunnen ombuigen.

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat verzoeker er geenszins in slaagt aannemelijk te maken dat hij persoonlijk zou worden gezocht door Hezbollah en dat hij door de groepering valselijk wordt beschuldigd van spionage voor Israël.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielse relaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Immers, verzoeker kan gelet op zijn beweringen dat hij persoonlijk wordt geviséerd door Hezbollah, dat hij door de groepering van spionage voor Israël wordt beschuldigd, dat hij tijdens zijn verblijf van acht maanden in Beirut in zijn dorp gezocht werd door leden van Hezbollah en dat zijn broer bemiddelingspogingen heeft ondernomen om zijn probleem op te lossen, in het verzoekschrift bezwaarlijk ernstig suggereren dat hij zonder probleem legaal via de luchthaven van Beirut kon reizen omdat zijn belagers zijn naam niet hebben gevraagd. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter uiten van blote beweringen, het volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielse motieven, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en de stelling dat Hezbollah wordt beschouwd als een terroristische groepering, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag zijn geloofwaardigheid te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Het geheel van de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker

uiteengezette asielrelaas, wordt aldus door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.6. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing hebben verzoekers identiteitskaart en rijbewijs louter betrekking op zijn identiteit en doen deze stukken geen uitspraak over de door hem ingeroepen vluchtmotieven.

In het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde medisch attest, waaruit moet blijken dat verzoeker omwille van een op 16 april 2015 opgelopen trauma te kampen heeft met geheugenproblemen, wordt niet vermeld op basis van welke onderzoeken de arts tot deze conclusie is gekomen. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker zowel bij het indienen van zijn asielaanvraag als tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in staat is gebleken om precieze, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen en dat de gehoren op normale wijze hebben plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat hij tijdens het uiteenzetten van zijn asielmotieven of het beantwoorden van de hem gestelde vragen moeilijkheden zou hebben gehad om zich bepaalde feiten te herinneren of niet in staat zou zijn geweest om duidelijke, correcte, coherente en volledige verklaringen af te leggen. Verzoeker toont door het louter neerleggen van dit medisch attest dan ook allerminst aan dat hij tijdens de gehoren moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde ongerijmdheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden.

Het ter zitting neergelegde schrijven van de burgemeester van verzoekers woonplaats betreft slechts een kopie waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend omdat algemeen geweten is dat kopieën gemakkelijk te vervalsen of te fabriceren zijn en aldus geen enkele waarborg bieden inzake authenticiteit. Het stuk werd bovendien niet ondertekend zodat het door eender wie kan zijn opgesteld. Daarenboven benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.7. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de

voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.8.1. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd door zijn autoriteiten of door derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.8.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus "*Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon*" van 4 januari 2016, toegevoegd aan het administratief dossier en de op 14 november overgemaakte COI Focus "*Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon*" van 15 juli 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beiroet. Anno 2015-2016 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JN ook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers gevisieerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Syrische rebelligroepen voeren voorts raket- en morteraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebelligroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. In 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende

groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers geïdoleerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In het vluchtelingenkamp Ayn al-Hilwa is een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sinds haar oprichting kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen. Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwa gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug. Er is wel sprake geweest van moorden en kleinschalige schietincidenten waarbij een aantal doden vielen bij de extremistische strijders of Fatah. Er werden geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist dit besluit op generlei wijze, noch brengt hij informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Libanon door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS